

VĚS NÍK

FARNOSTI ODOLENA VODA

ODOLENA VODA, LÍBEZNICE, KLECANY, ŘEŽ
VELIKÁ VES, HOVORČOVICE, ZDIBY A DRASTY

NADĚJE

Po padesátidenní velikonoční době nastává den Letnic, kdy si vyprošujeme dar Ducha svatého. Díky tomuto daru jsme schopni vydávat autentické svědectví o vzkříšeném Kristu. Pevným základem našeho svědectví je NADĚJE, že zlo nepřeváží, jak uvedl ve svém

prvním projevu nový papež Lev XIV. Nepřeváží, neboť Kristus nad zlem, hříchem i smrtí zvítězil. Možná někdo namítne, že jsme ve své víře přílišní optimisté, že jen věříme, že to dopadne dobře. Naděje ale není optimismus. V naději a s nadějí, chceme udělat vše, aby to dobře dopadlo. Naděje nás vede dál.

Pro povzbuzení se rád vracím do doby, kdy se moje víra formovala, v době náboženské nesvobody. Do kostela naše rodina sice chodit mohla ale aby nás děti pan farář učil

náboženství, možné nebylo. Rodiče nás proto učili doma a rozhodně žádné teologické vzdělání neměli. Měli však víru, podle které žili a šli

nám příkladem. Naděje, jak jí rozumím já, stojí na autentickém životě, i když okolnosti nemusí být vždy příznivé. Ne-

zbytný je ovšem kontakt s reálným životem.

Víme kam a především na Koho se můžeme obrátit. Ježíš je pravdou našeho života. Je vyjádřením vztahu k Bohu. Ano, na jednu stranu si uvědomujeme, co můžeme vlastně Bohu dát, ale na druhou stranu i to málo nebo téměř nic je dostačující. V Něm je naše naděje.

Vyprošuji požehnanou a nadějeplnou svatodušní dobu.

P. Kamil Vrzal

Růžičky: technika monotyp
Zuzana Mašková

Vážení farníci,

oslavit Boha lze mnoha způsoby. Zpěvem, modlitbou, účastí na bohoslužbách a také květinovou výzdobou. A protože Věstník vychází v období tak bohatém na všechno kvetoucí, zajímalo nás, kdo se výzdobě jednotlivých svatostánků věnuje. V anketě se dočtete, jaký druh květin mají květinářky v oblíbené a kde pro své estetické výtvořiny čerpají inspiraci. Ke „květinovému“ tématu ještě dodejme, že svátek Božího Těla letos připadá na čtvrtek 19. června a oslavíme ho v kostele sv. Martina v Líbeznicih.

Ve Věstníku se rovněž ohlížíme za Nocí kostelů, kterou jsme uspořádali na několika místech v pátek 23. května. Bohatý a nápaditý program byl sestaven především pro naše sousedy, přátele i náhodné návštěvníky, kteří běžně do kostela nepříjdou, aby viděli a slyšeli, jak bohaté poklady v kostele máme.

Těmi „poklady“ se rozumí zejména lidé, kteří se chtějí s ostatními podělit o svůj hudební, výtvarný či literární talent, o svoji dovednost a nápaditost. A mimoděk třeba i o víru v Toho, který nás přesahuje.

K Noci kostelů se letos připojily také Drasty. Se sestrou Miladou, bosou karmelitkou, přinášíme rozhovor.

Přejeme vám požehnaný prázdninový čas.

vaše redakce

V první sluneční den

Vše osleple, v zem slunce
pere

o stromy, kopce, o blata,
o tisíc mezí brousí a dere
si jarní dravčí pářata.

Zelená trávká jako vlásky
se rodí hlavičky na lysé,
vstávejte, boží sedmikrásky,
v den prvý chudí zrodí se!

A vstávejte, vy srdce všecka
jež lidská láska nehřeje.

Vstávejte, prostá srdce
dětská,

to první slunce vaše je.

*Antonín Sova (1864–1928)
ze sbírky Drsná láska (1927)*

JEJÍ PŘÍTOMNOST VYTVÁŘÍ POCIT BEZPEČÍ, O KTERÝ SE MŮŽEME OPŘÍT

**O služebnici Boží Marii Elektě se sestrou Miladou,
bosou karmelitkou z Drast**

Uprostřed bývalého hospodářského dvora v Drastech vyrostlo nové duchovní centrum. Své sídlo sem přenesly sestry bosé karmelitky z pražského Hradčanského náměstí. S sebou přistěhovaly také tělo zakladatelky svého pražského kláštera, matky Marie Elekty od Ježíše. Prosklená skříň s její tělesnou schránkou našla (3. června 2024) nové místo v kryptě pod novým kostelem sv. Terezie z Ávily. Součástí expozice je také malé muzeum, které má na starosti sr. Milada.

V jednom rozhovoru se sestrami zaznělo, že hlavním patronem a nebeským přímlyvcem vašeho společenství je svatý Josef. A Marie Elekta se za vás na nebi přimlouvá „v menších věcech“. V jakých záležitostech se na ni obrácíte a v čem cítíte její přímlovu?

Asi bych to takto úplně nevyjádřila, i na sv. Josefa se můžeme obracet v drobných, každodenních věcech, a matku Elektu můžeme prosit např. o velký zázrak uzdravení z nevyléčitelné nemoci... Spíše je to dáno tím, že matka Elekta ještě nebyla prohlášena za blahoslavenou či svatou a tak podle církevních směrnic není dovolen veřejný kult. Nemůže být tedy zatím k ní sloužena „votivní“ mše svatá, kdy se vzývá u oltáře nebo aby se společenství k ní veřejně

Sestra Milada, bosá karmelitka
Snímek sr. Marie

modlilo... Tak, když jsme např. zvažovaly, ke komu se každodenně modlit za celý proces stěhování a výstavby areálu, „zvítězil“ patron naší komunity, sv. Josef, ke kterému máme i každý měsíc votivní mši svatou s úmyslem „za naše dobrodince a ty, kteří se svěřují do našich modliteb“. U matky Elekty se pravidelně scházíme k modlitbě v době novény před její smrtí – od 2. do 11. ledna a pak každá ze sester soukromě, podle toho, jak ji kdo uctívá.

Čím je pro vaše společenství – a pro vás osobně – Marie Elekta?

Je zakladatelkou naší komunity, tedy tou, ze které naše společenství vze-

šlo. Myslím, že její přítomnost vytváří mezi námi jakýsi pocit bezpečí a základu, o který se můžeme opřít. U některých sester matka Elekta stojí i na začátku jejich povolání, já jsem si vytvářela vztah k ní až v průběhu svého řeholního života. Velký význam pro mě jako vystudovanou lékařku měl antropologický průzkum těla matky Elekty, který v roce 2003 provedl náš přední antropolog prof. Emanuel Vlček. Zde se mi hodně „otevřely oči“ v tom, jaká matka Elekta byla osobnost, co vše si vytrpěla a jak to ve svém životě zpracovala.

V čem může být Marie Elekta nám, obyčejným věřícím laikům, dnes dobrým příkladem?

Její povolání je „abrahámovské“. Ve svých 24 letech odešla ze své rodné Itálie, aby zakládala Karmely „v zaalpských zemích“ (založila tři) a už se do své vlasti nikdy nevrátila. Musela překonávat mnoho obtíží a bariér: změnu prostředí s úplně jiným klimatem, jazykem, zvyky... A to vše, aby mohla sloužit těmto zemím svou přímluvnou modlitbou a obětováním svého života. Přitom podle její korespondence je patrné, že i když se navenek vyznačovala velkou sebekontrolou a měla i vůdčí schopnosti, protože dlouhou dobu byla v čele komunit, uvnitř, ve svém nitru byla křehká a trpěla hodně temnými stavy a zkouškami. Bylo to asi způsobeno i tím, že už zřejmě při cestě přes Alpy kvůli špatnému jídlu dostala cirhózu jater, která se u ní postupně po 30 let rozvíjela. Ta způ-

sobovala hromaděním látek, které by normálně měly být z těla vyloučeny, právě tyto temné stavy. V tom vidím její heroismus.

Když byly sestry za komunistického režimu vyhnány z kláštera na Hradčanech a ptaly se kardinála Berana, zda si mají matku Elektu vzít s sebou, poradil prý jim, ať ji nechají na svém místě v kostele sv. Benedikta. Tam také období komunismu přežila a na „své“ sestry počkala. Jak si to vysvětlujete?

Náš klášter dostal Ústřední výbor KSČ a přebudoval ho na hotel pro své prominenty. Slyšely jsme, že komunisté se těla matky Elekty báli, asi i z určitých pověr, a tak si na ně nedovolili vztáhnout ruku. Klášter jsme dostaly v první vlně církevních

restitucí zpět, i když se to jevilo jako velmi obtížné, právě pro jeho význam (po revoluci ho převzala prezidentská kancelář). Mnozí to interpretují jako zázrak.

Tělo Marii Elekty jste dopravili do Drast loni 3. června, tedy v den, kdy ona v jednadvaceti letech vstoupila do řádu. Datum bylo zvoleno záměrně nebo jde o „náhodu“?

Byla to „náhoda“. Chtěly jsme mít matku Elektu v Drastech již na svěcení kostela a tento den se vybral, protože na „Fortně“ (tak přejmenovali náš klášter naši bratři) bylo málo hostů. Nechtěly jsme působit pozdvižení. Až pak večer nám jedna z našich nájemnic sdělila, že právě četla životopis matky Elekty a zjistila, že právě v ten den ona nastoupila do kláštera v Terni.

Sestry karmelitky v Terni prý usilují o beatifikaci své proslulé rodačky Kateřiny Tamazzoli / Marie Elekty. Jak je tento proces daleko?

Pokud vím, je ukončen diecézní proces a čeká se na vyhlášení jejích heroických ctností, kdy bude moci být nazývána ctihodnou. Slyšely jsme, že se také zkoumá jeden ze zázraků, který, pokud se potvrdí, by mohl pomoci jejímu blahorečení.

Také u vás v Drastech je možné zanechat svědectví o nevysvětlitelných událostech, které se lidem přihodily po prosbách o přímlyvu Matky Elekty. Víte o takových událostech, které lze považovat za lidským rozumem nepochopitelné?

Jsou taková svědectví četná? Co musí svědectví splňovat, aby byla považována za hodnověrná?

Pro svatořečení je podstatné, aby byl potvrzen nepřetržitý kult. Lidé vycítí, kdo má jejich důvěru a ke komu se chtějí ve svých modlitbách obracet. Co se týče matky Elekty, máme zde v klášteře mnoho krabic zachovalých dopisů jejích ctitelů od její smrti v 17. století až po tuto dobu. Některé z nich chceme vystavit v muzeu. Lidé nám píší o vyslyšení v různých oblastech jejich životů, od nalezení bytu, zaměstnání, až po zlepšení zdravotního stavu nebo uzdravení. Aby však něco bylo prohlášeno za zázrak ke svatořečení, musí splňovat velmi přísná kritéria – změna musí být okamžitá, neměnná a v nemoci, která ohrožuje život člověka.

Mohu zmínit např. svědectví jedné naší bývalé sestry, která se modlila k matce Elektě za svou rodnou sestru. Ta se svým manželem velmi toužila po dítěti, lékaři ji však diagnostikovali onemocnění vaječníků a řekli jí, že děti nikdy mít nebude. Tak s manželem uvažovali i o umělému oplodnění. Tato sestra se za ně modlila a dnes má tato rodina čtyři děti, počaté přirozeným způsobem.

Pod kostelem v Drastech se ovšem vyskytl problém s nadměrnou vlhkostí. Týká se to také tělesných ostatků Marie Elekty?

Vlhkost je způsobená jak vysycháním celé stavby, tak tím, že izolace našeho kláštera a kostela nebyly provedeny úplně dobře. To musíme vy-

řešit v rámci reklamací. Při antropologickém průzkumu nám bylo řečeno, že v místnosti, kde se nachází matka Elekta, nemusíme dodržovat žádné zvláštní podmínky ohledně

teploty nebo vlhkosti. Tělo je přirozeně mumifikováno. Samozřejmě ho kontrolujeme, ale myslíme, že matka Elekta přečká s námi i tyto potíže.

Jan Oulik

Marie Elekta od Ježíše, je karmelitánská řeholnice, vlastním jménem Kateřina Tramazzoli. Narodila se 28. ledna 1605 v italském městě Terni. Do kláštera bosých karmelitek v Terni vstoupila 3. června 1626 i s rodnou sestrou Lucií. Společně také 17. června 1627 složily řeholní sliby.

V září 1629 byla vyslána založit karmelitánský klášter do Vídně, kde se před koncem roku 1638 stala převorkou. Dalším jejím působištěm se

v roce 1643 stal Štýrský Hradec. Na začátku září 1656 přišla do Prahy, kde v klášteře na Malé Straně byla ustanovena představenou. Do Prahy si přivezla vodnatelnost a další choroby; přesto žila i nadále tuhým asketickým životem. Podřízené vedla laskavostí a dobrotou. S obdivuhodnou silou a trpělivostí snášela všechny bolesti a velebila Boha, že může nést kříž. Zemřela v Praze 11. ledna 1663. Při její smrti se daly přirozeným způsobem nevysvětlitelné věci.

DĚTSKÉ ODPOLEDNE

V sobotu 14. června na faře v Odo-leně Vodě proběhne dětské odpoledne se zakončením při mši svaté v 18:00 v kostele sv. Klimenta.

Děti si podle zájmu zvolí jednu skupinku. Hudební, kterou povede Jirka Šimon, je určena pro ty, kdo hrají na nástroje a chtěly by si společně něco nacvičit a poté zahrát při mši svaté. Tvůrčí dílnu povedou manželé Alicie a Jozefa Pavolovi.

Začínáme ve 14:00 a ve výše uvedených skupinkách by děti byly cca 2 hodiny + 1 hodina, kdy pod vedením profesionála – pana Myroslava, mohou samy upéci pizzu.

Kapacita je ještě volná, kdo z dětí by měl zájem se zúčastnit, ozvěte se do čtvrtka 12. června manželům Pavolovům na e-mail: ala.skoblewska@gmail.com.

kv

POZVÁNÍ K VELIKONOČNÍ HOSTINĚ

„Uvedení do křesťanského života se uskutečňuje třemi svátostmi: křtem, který je začátkem nového života; biřmováním, které jej posiluje; a eucharistií, která živí učedníka Kristovým tělem a krví" (KKC 1275).

Tyto svátosti nazýváme iniciační a jsou spojeny s velikonoční dobou, ve které se udělují. To se týká nejen dospělých, kteří tyto svátosti zpravidla přijímají o vigilií vzkříšení, ale i děti v dospívajícím věku, které byly pokřtěny po narození a v určitém věku jsou schopny si uvědomovat, že Bůh je láska a na tuto lásku umí odpovídat. Jak? Jednoducho otázkou: „Máš rád/a Pána Ježíše?“

Eucharistie „je oběť Těla a Krve Pána Ježíše, kterou Ježíš ustanovil, aby pro všechny časy, dokud znovu nepřijde, zachoval v trvání oběť kříže a své církvi tak zanechal památku na svou smrt a na své zmrtvýchvstání. Je znamením jednoty, poutem lásky a velikonoční hostinou, v níž je požíván Kristus, duše se naplňuje milostí a dává se nám záruka věčného života.“ (Kompendium KKC 271)

Pán Ježíš zve všechny: „Pojďte ke mně všichni, kdo se lopotíte a jste obtíženi, a já vás občerstvím.“ (Mt 11,28)

Pro farní společenství je známkou života víry, když můžeme prožívat křest dospělých, ale také když dospívající děti poprvé přistupují ke stolu Páně. V naší farnosti letos se to letos týkalo 15 dětí.

Děti se společně se svými rodiči na přijetí svátosti smíření a 1. svatého přijímání připravovaly v rámci šesti setkání po čtyři měsíce. V neděli 1. června v kostele sv. Klimenta v Odoleně Vodě přistoupilo k svatému přijímání 11 dětí a další 4 děti tuto svátost přijmou 15. června v kostele sv. Martina v Líbeznicích.

Za dar eucharistie poděkujeme jako celá farnost při slavnosti Těla a Krve Páně, kterou už tradičně slavíme ve čtvrtek v 18:00 v kostele sv. Martina v Líbeznicích. V letošním roce tato slavnost vychází na 19. června.

P. Kamil Vrzal
Foto: Petr Jarolímek

MÁJOVÁ POBOŽNOST V POSTŘIŽÍNĚ

K měsíci květnu neodmyslitelně patří májová pobožnost. A vzhledem k tomu, že v Postřižíně máme kapličku zasvěcenou Panně Marii, spojit toto místo s danou příležitostí se přímo nabízí. Proto jsem byla velmi ráda, když mě Jana Vendelínová požádala o pomoc s organizací.

Na „Májovku“ se lidé v neděli 18. května večer dostavili do Postřižína v překvapivě hojném počtu. Kromě postřižínských nás přišli podpořit vodoláci a dokonce i zastupci Kralup nad Vltavou. Počasí nám příliš nepřálo, ale Panna Maria nejspíš vyslyšela naše prosby, abychom neskončili jako zmoklé slepice. Nakonec se tedy i příroda uklidnila a my se mohli nerušeně modlit.

Po přivítání jsme zazpívali mariánskou píseň s doprovodem velké kytary a dvěma dětskými. Poté následoval krátký výklad o historii naší kapličky postavené v roce 1893, údajně za jediný týden po náhlém úmrtí dospělého syna jedné místní rodiny. Pobožnost pokračovala loretánskými litaniami, modlitbou a zamýšlením nad biblickým textem.

Celou akci pak zakončila závěrečná píseň s kytarami. V průběhu pobožnosti mohli zúčastnění přinášet k soše Panny Marie připravené květiny spolu se svými modlitbami a zapálit svíčku.

No, a co bychom to byli za hostitele, když bychom poutníky u nás na vesnici také nepřivítali a nechali je odejít s prázdnými žaludky. Na závěr pobožnosti jsme se tedy mohli povесelit na skromném agapé. Celá akce se vydařila a my se těšíme, že se budeme moci u nás potkávat na podobných akcích častěji.

Karolina Martinková, Postřižín

Foto: Jan Oulík

VÝROČÍ KNĚŽSKÝCH SVĚCENÍ

Mnoho kněží a biskupů si právě v těchto dnech připomíná výročí od svých kněžských svěcení. **P. Pavel Kuneš** poděkuje za obdivuhodných 64 let kněžské služby (25. 6. 1961). Půlkulatiny 35 let – oslaví 30. 6. **P. Vladimír Málek**. A v této sestavě nejmladší **P. Kamil Vrzal** si při-

pomene 20 let od svěcení (25. 6. 2005).

Každý z našich kněží poděkuje za dar kněžství společně s vámi při slavení bohoslužby.

Nově v sobotu 21. 6. v 10:00 v katedrále sv. Víta v Praze přijme kněžské svěcení Jan Hála

red.

OHLEDNUTÍ ZA NOCÍ KOSTELŮ

V pátek 23. května se opět konala tradiční akce Noc kostelů. V letošním roce se zapojilo rekordních 1 868 kostelů a modliteben a podle informací bylo v celé České republice zaznamenáno více než 460 000 návštěvnických vstupů.

V naší farnosti se akce zúčastnilo sedm kostelů. Přinášíme ohlédnutí za některými z nich. Kromě uvedených ještě v kostele sv. Terezie z Avily v Drastech a sv. Vavřince ve Veliké vsi. Odkazy na fotogalerie najdete na stránkách farnosti.

Zdiby, kostel Povýšení v. Kříže

Před třemi lety při prvním ročníku Noci kostelů u nás ve Zdibech jsme si říkali, jestli vůbec někdo přijde. A měli jsme plný kostel. Při druhém ročníku nás napadlo, zda se počet zájemců o Noc kostelů nevyčerpal již v předchozím roce. Nevyčerpal, kostel se opět zaplnil. To, že lidé přišli i letos, svědčí o tom, že na tuto akci se chodí opakovaně.

Letos jsme zvolili téma Světlo. A přesto – nebo právě proto – po západu slunce a bez elektřiny. Pouze

se světlem svící, které zapalovali sami návštěvníci. Atmosféru podkreslila hudba klarinetů, kláves a zpěv žáků ZUŠ v Klecanech.

Kateřina Soukupová

Foto: Patrik Štolba

Hovorčovice, kostel Narození sv. Jana Křtitele

Noc kostelů v Hovorčovicích jde ve dvou liniích. Jednak chceme aby kostel byl otevřený pro kohokoliv, kdo si najde cestu. Útulný prostor dává příležitost k individuálnímu kontaktu s návštěvníky a to vždy vnímáme jako cenné. Mnohdy totiž slyšíme, že kostel je „pořád zavřený“, a přichází jsou rádi, že ho konečně mohou navštívit.

Ta viditelnější linie Noci kostelů probíhá ve spolupráci se sdružením rodičů při zdejší základní škole (MROŠ). Paní učitelky s dětmi průběžně tvoří nejrůznější výtvarná díla, včetně keramiky, s tematikou vážící se k Noci kostelů. Pak díla s předstihem připraví jako výstavu v kostele. Ještě před samotným dnem Noci kostelů sem chodí třídní kolektivy, ale podstatné je, že tím dostanou do kostela samotného. Letošní program byl již v tradičním formátu- vystoupení žáků a lektorů místní umělecké akademie, varhanní koncert, prostor k individuálním prohlídkám a modlitba na závěr. Novinkou byla hra pro děti „na detektivy“ s malou dílničkou a komentované prohlídky.

Kateřina Rousová

Líbeznice, kostel sv. Martina

Večer zahájil P. Vladimír Málek a představil nám nově restaurovanou monstranci, promluvil také pan starosta Jan Havlíček. Kostel květinami vyzdobila a pro účinkující květy zajistila Anna Pokorná, zároveň napekla a ozdobila perníčky pro děti. Jana Voldřichová se synem Hynkem a panem učitelem Pavlem Kochem z místní ZUŠ připravili výtvarnou výstavu. Iva Štrynclová domluvila dva koncerty, první školního sboru (dirigovala Veronika Dvořáčková Žofáková) a druhý komorní koncert. Dětský program zařídila Jana Štrbáková s Marianou Sobolovou a Janou Hrádkovou. Truhlář Miroslav Šalda nám narychlo vytvořil 65 dřevěných základů bukových andělů, které si děti mohli sami dotvořit. Paní Hana Bílková měla komentovanou procházku na líbeznickém hřbitově. Šárka Lukavská přečetla svědectví Renaty Suchelové o *Adopci na dálku*. Václav Lukavský přečetl svědectví vězně, který se setkal ve věznici s farářem Josefem Kordíkem z knihy *Farář na čtyrkolce*. P. František Převrátíl nám zapůjčil obrazy vězňů

a zároveň nám zajistil svědectví jednoho muže, s kterým se setkával ve věznici. Toto svědectví jsme měli umístěné po částech u obrazů. Vilma Dingová s rodinou připravila pro každého Boží slovo na cestu plné naděje (verš z Bible) úhledně smotané do ruličky. Kateřina Pivoňková nám představila činnost organizace *Naděje* a příběhy klientů, a především trpělivost zaměstnanců, když se titíž klienti opakovaně snaží odrazit ode dna a opět na dno padají. Ředitelka Lenka Urbanová vyprávěla o činnosti *Charity Neratovice* a společně s Janou Jenčovou přivedli klientku, která vyprávěla svůj životní příběh, který pokračuje nyní v domě sv. Jakuba v Libiši. Na závěr zazněly zpěvy z Taizé (pod vedením Jany Štrbákové, Barbory a Petra Konopáskových) prokládané prosbami přítomných. Tyto prosby jsme sepsali a modlíme se je při nedělních bohoslužbách nebo při osobní modlitbě. Po ukončení zpěvů všichni zůstali v tichosti na svých místech, nikdo nikam nespěchal a třeba se ještě tiše modlil. Po celý večer byla otevřena fara s občerstvením, díky všem farnicím, které napekly. Zde se ještě někteří po uzamčení kostela sešli a povídali si při sklence vína do pozdních nočních hodin.

V neděli ještě zdobila kostela všechna výtvarná díla a tak měli možnost si je prohlédnout i ti, kteří v pátek nemohli přijít.

Jaroslav Janovský
Foto: Jana Voldřichová

Odolena Voda, kostel sv. Klimenta

Na prostranství u kostela sv. Klimenta v Odoleně Vodě skauti z oddílu Ibis přichystali program pro děti. Dětem byl určen také „vorkšop“ výtvarnice Zuzky Maškové v usedlosti U Kostela 12.

Program uvnitř kostela začal hudebním vystoupením žáků ZUŠ Klecany (odloučené pracoviště v Odoleně Vodě). Zazněly kytary, sólový zpěv za doprovodu klavíru a pěvecký sbor Kapka. Letos poprvé k nám přijeli žáci ZUŠ Velvary, jejichž trubky byly slyšet i v okolí kostela. Atmosféru pěkně „rozpohybovali“, zejména závěrečnou polkou Škoda lásky.

Po 19. hodině zahájil večer starosta města Ondřej Prášil svojí úvahou na téma „naděje“. O naději hovořil také farář P. Kamil Vrzal. Václav Mašek z iniciativy *Zvony pro Vodolku* ohlásil, že menšího z obou chystaných zvonů z dílny Petra Rudolfa Manouška bychom se měli dočkat již letos na podzim. Výklad o výtvarné symbolice kostela přednesla historička umění Petra Oulíková. K vrcholům akce patřilo

tradiční vystoupení ženského pěveckého sboru Valeriana. Závěrečnou zklidňující tečku přinesly barokní sonáty v podání smíšeného Hejdkova tria.

Jan Oulík

Foto: Miroslav Zigo

Klecany, kostel Nanebevzetí Panny Marie

Noc kostelů v Klecanech stojí na jistotách, za kterými se lidé vracejí. Jenou z nich je dětský program vedle kostela, který letos Pavla Bláhová navázala na téma „naděje“ – děti pracovaly s kotvičkami a káminky. Odměnou za výstup na věž v doprovodu skautů byl zážitek z bezprostřední blízkosti zvonícího zvonu i výhledu přes koruny stromů. Prohlídka varhan s Petrou a Michaelem Reiserovými zaujala zejména mladé muzikanty. Na názornou ukázkou se přišli podívat také žáci ZUŠ Klecany, kteří v podvečer uvedli koncert komorní hudby. Další novinkou byl seminář o židovských

písních a tancích s ukázkou, ke které se návštěvníci přidali. Společný tanec v kruhu vedený Jakubem Červenkou byl velkým zážitkem v pospolitosti, tančili spolu mladé dívky i jejich prarodiče, zpívala Schola vedená Michaellem Reiserem.

Kámen a naděje byly ústřední inspirací pro výběr písní pěveckého sboru Klenota, jejichž písně opět nadchly zaplněný kostel na závěr večera. Následovalo závěrečné setkání u vína a obřího koláče, tentokrát s motivem kotvičky.

Program nám opět otevřel cestu k hlavní myšlence – k pozvání veřejnosti do prostor kostela, k příležitosti oslovit příchozí. Hodnotnou nabídkou jsou proslovy P. Pavla Kuneše, vstřícné vyprávění za názorné pomoci jeho obrazů.

Každý návštěvník dostal perníkový kostelíček od Lenky Petřinové a letáček o spisovateli Václavu Beneši Třebízském, který ve zdejších kostele působil jako kaplan v letech 1876–1884.

Anna Červenková

Foto: M. Vojtek

OSLAVME BOHA KVĚTINAMI!

Anketa s květinářkami našich kostelů

K tomu, abychom se v místech modlitby a našeho setkání s duchovním světem cítili dobře, slouží také květinová výzdoba. Právě na ni jsme se zaměřili v tomto čase nastupujícího léta. Proto jsme se těch, často nenápadných „dělnic a dělníků na vinici Páně“ kteří mají výzdobu liturgického prostoru v našich kostelech a kapli na starosti zeptali: ***Jak dlouho už se o květiny ve vašem kostele staráte? Jaké květiny máte nejraději? Kde berete inspiraci ke zdobení a kde květiny sháníte?***

Zdena Lomová, Klecany

Kostel zdobím mnoho let ale nejsem já, také jiné ženy a dívky. Začalo to před mnoha lety v pražské farnosti u sv. Ignáce,

kde jsem byla určena do skupiny „květinárek“ a tento milý úkol si později přinesla do Klecan.

Nejraději mám jarní květiny – tulipány, narcisy atd. Zdobit kostel je pěkné.

Květiny dáváme jen před hlavní oltář. Někdy je dostáváme od lidí, někdy je kupujeme, např. na Velikonoce a na Vánoce.

Jana Seyfriedová, Řež

O květiny v naší kapli sv. Václava se starám přibližně jeden rok. Tuto „čestnou funkci“ jsem převzala po paní Oxaňě.

Nejraději mám květiny spíše s většími výraznými květy, které

hezky voní a dlouho vydrží např. růže, gerbery, jiřiny, astry, gladioly a frézie. Inspiraci hledám na internetu a ve vlastní fantazii. Květiny pěstuji na vlastní zahrádce nebo kupuji v obchodě.

Anna Pokorná, Líbeznice

O kvety v našem Líbeznickom kostole sa starám již pár rokov, presné číslo ale neviem. Po prest'ahovaní sa s manželom

do Bašte som sa pátera Vladimíra Mála opýtala, či v kostole nepotrebujú pomôcť s kvetmi. A on ma zoznámil s pani Vondrášovou. Jej patrí moja veľká vďaka za starostlivosť o kostol aj kvety. V jej záhrade som vždy nachádzala a stále nachádzam veľkú inšpiráciu. Niekoľko rokov sme tvorili tandem a o kvety v kostole sa starali spolu. Postupne mi pomyslné „žezlo“ odovzdala.

Mám rada všetky kvety, v každom ročnom období je to niečo iné. Každý kvet dokáže potešiť a spríjemniť prostredie. Líbeznickému kostolu pristanú kvety v svetlých farebných tónoch.

Všade kde sa dá. Pri návštevách iných kostolov, pri prechádzkach, z aranžmánov, ktoré máme na recepcii v práci, z internetu atď. Všimam si kombinácie kvetov, farieb, spôsob aranžmánu alebo voľnej väzby, snažím sa všimáť si ľudí a vnímať ich

názor na kvety v kostole. Starostlivosť o kvety neberiem ako projekt, pre mňa je to relax a hobby. Som vďačná za dar, ktorý mi bol daný do života a aranžovanie kvetov v kostole je jeho prejavom.

Kvetiny kupujem rôzne, vo veľkosklade v Horných Počerniciach, v Tesco, Lidlu či na trhu.

Iva Doksanská, Odolena Voda

P ů v o d n ě jsem jen vypomáhala ale když se moje předchůdkyně Míla Trungelová před třemi lety přestěhovala, převzala jsem tu práci naplno.

Nejraději mám růže, chryzantémy, v létě potom kopretiny a krásenku do zahrádky. Někdy i luční květy.

Inspiruji se v přírodě. Měla jsem to štěstí se před mnoha lety zúčastnit víkendového kurzu ateliéru Elišky Černé, který pořádalo pražské arcibiskupství v Rožmitále pod Třemšínem. Součástí byla i její přednáška o pojetí liturgického prostoru. Květiny kupuji většinou z obchodu. Dříve jsem je sháněla v místním řetězci objela třeba osm poboček, abych sehnala bílou. Velmi důležité jsou pro mne barvy. Ale teď už jezdím do velkoobchodu do Horních Počernic a v létě často doplňuji z vlastní zahrádky. Zdobení kostela dělám velmi ráda a velmi mě to baví.

sr. Sára, klášter Drasty

Asi před patnácti lety jsem byla, ještě v Praze, pověřena službou sakristánky, tedy té, která připravuje potřeby na mši svatou, stará

se o kostel a také ho zdobí. V této službě se vždy střídá několik z nás.

Mám ráda větší, výraznější květiny, které jsou v prostoru kostela dobře vidět. Přčetla jsem několik knih o aranžování a také mě inspirují ostatní sestry a jejich výzdoba.

U kláštera máme několik květinových záhonů a roste tu také luční kvítí. A v případě nutnosti kupujeme květiny spolu s internetovým nákupem potravin.

Zdena Kormundová a její sestra Eva Frölichová, Veliká Ves

O květiny se starám hodně dlouho, od časů otce Paty. V kostele ve Veliké Vsi jsem byla pokřtěna a měla první svaté přijímání, je to takový náš „rodinný kostel“. Ráda tam chodím, uklízím a prací v kostele si spíš odpočinu a jsem tam šťastná. Kdo má tu možnost uklízet Boží dům?

Mám ráda všechny květiny ale učarovalo mi polní kvítí a potom lilie. Záleží na ročním období a také na typu slavnosti. Při větších bohoslužbách se kostel zdobí bohatěji,

než když jsou tam běžné bohoslužby. Střídáme se postupně s mojí sestrou Evičkou a někdy pomůže paní Kněžová z našeho společenství.

Květiny kupuji v Odoleně Vodě. Hodně chryzantémy, k Panně Marii růže, nebo mix. Podle ročního období

Kateřina Rousová, Hovorčovice

O květiny se starám asi půl roku, kdy jsem převzala klíče od kostela a s nimi vše, co s kostelem souvisí. Všechno je tedy pro mě nové a řeším to, jak se dá.

Nejraději mám růže, ale jinak spíše reaguji na aktuální sezónní nabídku. Pro práci s květinami nemám žádnou průpravu, ani velké zkušenosti.

Dost často květiny kupuji v obchodě spolu s běžným nákupem, případně v květinářství při slavnostních příležitostech. Také se mi nabízeli dva farníci, že teď v sezóně rádi věnují něco ze zahrádky, což mě velmi potěšilo.

Jitka Seyfriedová, Zdiby

O květinovou výzdobu i celý kostel se stará rodina Seyfriedových. Pokud mohu hovořit za sebe, přivdala jsem se do rodiny

v roce 2004, a už dlouhá léta předtím, nosila do kostela květiny Marie Seyfriedová, což byla prababička mých dětí, která se narodila v roce 1915.

Všechny květiny jsou krásné, proto bych nechtěla jmenovat, protože bych mohla na nějakou zapomenout.

Květiny pocházejí ze zahrádky. Jde o květiny dle sezóny. Na jaře to jsou především tulipány, šeřiky a kosatce, v létě růže a cínie a na podzim chryzantémy a astry. Vždy jde o květiny čerstvě řezané, které dáváme do váz a ty jsou umístěny na levý a pravý okraj oltáře.

red.

ZÁDUŠNÍ MŠE SVATÁ

O letošních Velikonocích jsem se dozvěděl od paní Zdeny Lomové z Klecan, že každé Velikonoce jí přichází na faru přání požehnaných svátků a vzpomínky na Řež od paní Cecilie Hájkové, vnučky pana továrníka Gustava Korbela.

Gustav Korbel z vděčnosti za přežití 1. světové války věnoval pozemek a přispěl na stavbu kaple sv. Václava v Řeži.

P. František Převrátíl přišel s návrhem, že by první bohoslužba v červnu mohla být sloužena za pana Korbela a jeho rodinu. Tak se také 1. červa při slavnosti Nanebevstoupení stalo. Společenství naší kapličky chce i nadále každoročně s vděčností na Gustava Korbela a jeho rodinu pamatovat.

Josef Kubera, Řež
Foto: archiv farnosti

NAŠI KATECHUMENI

O svatodušní vigilií v sobotu 7. června byli v katedrále sv. Víta v Praze za naši farnost přijati do katechumenátu tři žadatelé – Lucie, Maruška a Eliška. Započali tak svou přípravu ke křtu, ke kterému, dá-li Pán, dojde o Velikonocích 2026.

Připojili se tak k Janě a Jakubovi, kteří byli přijati do katechumenátu na podzim loňského roku a na cestě víry je doprovází P. Vladimír Málek.

Pamatujme na ně v našich modlitbách.

kv

POŘAD BOHOSLUŽEB

SOBOTA

Drasty - 7:15

Odolena Voda - 18:00

NEDĚLE

Drasty - 8:00

Odolena Voda - 8:30

Klecany - 9:30

Líbeznice - 10:00

Hovorčovice - 10:00 (1. a 3. v měsíci)

Veliká Ves - 7:15 (2. a 4. v měsíci)

Řež - 11:30

Zdiby - 14:00 (1. v měsíci)

STŘEDA

Odolena Voda - 18:00

Klecany - 17:30

(na faře, jen ve školním roce)

ČTVRTEK

Bořanovice - 15:15

(Domov pro seniory Hortenzie)

PÁTEK

Odolena Voda - 18:00

MODLITBY A POBOŽNOSTI

ČTVRTEK

Modlitba breviáře – ranních chval

Odolena Voda - 8:00

PÁTEK

Adorace – výstav Nejsvětější svátosti oltářní (1. pátek v měsíci)

Odolena Voda - 17:30

Slavnost Těla a Krve Páně bude v naší farnosti slavena společně ve **čtvrtek 19. 6. v 18:00** v kostele sv. Martina v Líbeznicích

POUTNÍ SLAVNOSTI

Kostel Narození sv. Jana Křtitele v Hovorčovicích - 15. 6. v 10:00.

Kaple sv. Anny v Panenských Březích - neděle 27. 7. v 10:00.

Kostel sv. Vavřince ve Velké Vsi - neděle - 10. 8. v 9:00.

Kostel Nanebevzetí Panny Marie v Klecanech - neděle 17. 8. v 9:30.

Milí farníci, jsme poměrně velká a rozmanitá farnost. Umět si o sobě říci, sdělit si, co kdo prožil, co nás čeká a kde se co zajímavého koná,

pomáhá utvářet život našeho farního společenství. Těší nás proto, že nám posíláte své texty. Díky nim je Věstník pestřejší a bohatší.

Vydáno: 8. 6. 2025 pro vnitřní potřebu farnosti Odolena Voda

Kontakt: Římskokatolická farnost Odolena Voda, U Fary 15, 250 70 Odolena Voda; e-mail: farnostodolenavoda@gmail.com; www.farnostodolenavoda.cz; IČ: 68381930; BÚ: 4369180329/0800

P. Kamil Vrzal, farář - mobil 728 775 536, člen redakční rady

P. Pavel Kuneš, rektor kostela v Klecanech - mobil 731 625 978

P. Vladimír Málek, rektor kostela v Líbeznicích - mobil 602 379 861

Vydání dalšího čísla farního Věstníku 21. 9. 2025, uzávěrka 7. 9. 2025, příspěvky posílejte na e-mail: vestnik@farnostodolenavoda.cz.

Redakční rada: Jan Oulík, Jana Cibulková, Karolina Martínková, Petr Jarolímek

Děkujeme za dobrovolné příspěvky na pokrytí nákladů s vydáváním Věstníku.